



Charlie hejses op i en bæresele fra den lavvandede del af bassinet. Da halens sving er farlige, har dyrepasserne cykelhelme på i vandet.



Charlie får sonde med ormekur.



Ved obduktionen fandt dyrlægen kræft i næsten alle organerne.

Søkoen Charlie døde af kræft

I sommer mistede Zoo én af de fire søkøer, som ankom i 2001

Af Nina Collatz Christensen

Isommer mistede Zoo en af de fire søkøer, som ankom fra Georgetown Zoo i Guyana i 2001.

Egentlig havde Charlie altid været lidt af et »skravl«. Han var den af de nye søkøer, som fik knopper over hele kroppen efter noget tid i det nye bassin. Han var overbegrøet af grønne alger, og han blev slet ikke så tyk og stor som de øvrige søkøer fra Sydamerika.

Hev efter vejret

Og det blev også Charlie, som begyndte at hive efter vejret og lyde rigtig syg. Den faste dyrepasser hos søkøerne, Anette Nielsen, blev opmærksom på, at noget var galt, da hun kunne høre Charlie trække vejret.

Normalt kan man ikke høre en søko tage luft ind, når de stikker næseborene op over vandet. Men med Charlie var der en forandring, og så gik undersøgelserne i gang.

Svære at tjekke

Nu er søkøer ikke det nemmeste at undersøge for en dyrlæge. Det kræver først og fremmest, at dyret skal på land. Dette er en betydelig arbejdsopgave. Man skal først spærre den inde i den lavvandede del af bassinet, hvor det er gjort muligt at sætte stålstoelper og net i, så søkoen bliver i et lille afgrænset område.

Derefter fanger fire-fem mand søkoen i en bæresele der er specielt fremstillet til formålet. Et hejseværk spænd-

es til selen, og så hejser man dyret op på en måtte.

Her er det vigtigt at cirka otte personer er klar til at lægge sig ind over søkoen. Specielt halen er farlig at komme for tæt på, idet et slag kan slå meget hårdt – dette gælder også i nærkontakt i vandet. Når søkoen således er fikseret, kan dyrlægen gå i gang med at undersøge den, tage blodprøver og afføringsprøve.

I Charlies tilfælde viste der sig at være angreb af indvoldsorme, og da man ikke kan give søkøer piller i maden, fik han ormekuren gennem en sonde. Fra blodprøveanalyserne blev det klart, at han havde en kraftig lungefektion.

Derefter blev han behandlet med penicillin. Det var nødvendigt at hejse ham på land i alt 20 dage for at forsøge at få has på infektionen, og der blev løbende taget blodprøver for at følge effekten af medicinen. Men Charlie blev fundet død en morgen i bassinet.

Kræft over alt

En efterfølgende obduktion foretaget af dyrlæge Hans Henrik Dietz fra Statens Veterinærinstitut viste, at der ikke havde været nogen overlevelseschancer for Charlie, idet næsten alle organer var angrebet af kræft. Så ligegyldig hvor mange dage vi var fortsat med at behandle og tage prøver, ville han dø.

Det er et meget ærgerligt tab at miste et så markant dyr, som søkøerne er i Odense såvel som i Europa. ■